

тѣ къдърци на развързаната му коса спущахъ са на чело още не набърчено и обняваше бѣлизната на обезцвѣтѣнитѣ му ланиты. На туй лице бѣ са навело друго едно лице на което бѣ изображена неописана скърбъ и една несказанна и неутѣшна безнадежностъ. Увы, горещы и безпрестанны сълзы течахъ на безчувственната пѣлтъ! и мокрахъ ланитытѣ на любезныя. И горкїйтъ старецъ мърдаше си устнытѣ като произносяше молитвы на милосърдата и утѣшителна негова вѣра, но нито сърцето му, нито чувствата му бѣхъ съгласны съ тѣзи молитвы, които механически нѣкакъ и безсѣзнателно възвѣдахъ отъ безчувственныя и страждущія умъ на молищія са. Сынъ му умрѣ, умрѣ за него! Ето мисльта която мѣчаше сърцето на горкїя онзи старецъ.

— Медоме, рече му Оливѣсъ съ умилителенъ гласъ, стани и бѣгай Господь слѣзе на крылѣтѣ на стихїитѣ, проклетъ е Содомъ, отдалечи са преди да та стопи небесныйтъ огнь.

— И той бѣ пленъ отъ животоъ и младостъ говоряше старецътъ безъ да отговаря на Оливѣа. Какъ е възможно да умрѣ? тури си рѣката на сърцето му, то още тупа!

— Брате, душата му отшествува, ще са утѣшмы съ молитва. Не е дадено тебѣ да призовешъ въ животоъ безчувственната му пѣлтъ. Ела, ела! не чуешъ ли, въ минутата когато ти говорїхъ стѣнитѣ гърміитъ отъ събаренъе; не чуешъ ли стенанїята на умирающытѣ? нито минута не трѣба да губимы! ела.

— Не чуїхъ нищо, отговори Медонъ като тегляше отъ отчаяніе бѣлата си коса. Злочестый сыне! ты умрѣ отъ безвѣрна любовь къмъ баща си.

— Ела, ела! прости ми туй прїятелско насиліе.

— Какъ? кой може да отдѣли одного баща отъ сына му? и туй като каза прегърташе страстно възждѣленныя трупъ. Иди си, пое подиръ малко като подигна за една минута челото си, иди си, нужно е да останѣ съ тѣзи пѣлтъ.

— Тежко! извика милосърдыйтъ назорянинъ, смъртьта ви вече раздѣля.

Старецътъ са усмихнѣ спокойно.

— Не, не, три пѣти не! пое той съ гласъ претрошаванъ на сѣка дума, смъртьта са показа милосърда.

И челото му падна на гърдытѣ на сына му, но рѣцѣтѣ му неможахъ вече да държатъ възлюбленныя онзи товаръ. Пулсътъ му престанѣ да са бїе, и послѣднытѣ думы на бащата бѣхъ думы жалостно истинны; *смъртьта са показа по милосърда!*